

XXVI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Ejendomme.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 31te Januar 1891.)

Allerede i forrige Samling forelaa der i Folketinget et ad privat Vej indbragt Forflag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Ejendomme. Det da nedsatte Udvalg naaede ikke til Ende med sine Forhandlinger, men afgav ved Samlingens Slutning en Beretning, der anerkendte Ønskeligheden af en saadan Kreditforening, idet man samtidig fremhævede, at det vilde være berettiget her at stille Forbring om noget mere vidtgaaende Bestemmelser til Kreditorernes Betyggelse, end der har været stillet til de hidtil oprettede Kreditforeninger.

Det i Nar indbragte Lovforflag har paa væsentlige Punkter taget denne Udtalelse til Følge og har indført en Række nye Bestemmelser til forøget Sikring af Foreningens Soliditet. Af saadanne Bestemmelser maa navnlig fremhæves:

at det er fastsat, at Amortisationstiden i intet Tilfælde tør overskride 30 Aar;

at udtrædende Medlemmer ikke erholde deres Andel i Reserbefonden udbetalt før ved Seriens endelige Afvikling;

at der tænkes tilvejebragt en Garanti-fond til yderligere Betyggelse for Obligationsejerne;

at det Antal Rasseobligationer, som Foreningen kan udstede, foreløbig begrænses til 10 Millioner Kr., idet det saaledes forbeholdes Lovgivningsmagten, naar Foreningen maatte vise sig at arbejde tilfredsstillende, at give sit Samtykke til en yderligere Udvidelse.

Udvalgets Flertal (samtlige Medlemmer undtagen E. Sørensen) erkender, at Forflaget saaledes allerede i sin foreliggende Skikkelse frembyder meget væsentlige Garantier ud over de sædvanlige. Ligeledes tror man at burde fremhæve, at de industrielle Virksomheder her i Landet gennemgaaende ere ugunstig stillede i Henseende til at kunne erholde Laan paa nogenlunde sikre og billige Vilkaar, og at de derfor med Føje tør forvente, at der ikke stilles saa vidtgaaende Krav som Betingelse for Oprettelsen af en industriel Kreditforening, at Foreningens Virksomhed udsættes for faktisk at umuliggøres. Ejheller har man anset det for ønskeligt i selve Loven at optage detaillerede Forrifter om den Maade, hvorpaa Foreningen skal arbejde, — s. Ets. Regler for Burderingen, for Laanenes Størrelse, o. lign., — idet udførlige Forrifter af denne Art snarest ville blive blot bekvæmme og vilbædende i Stedet for vejledende.

Smidlertid har man dog ment at burde tilraade, at der foretages nogle Undringer i det foreliggende Forflag i det Øjemed at tilvejebringe en saa fuldt hensigtsmæssig og betryggende Ordning, som efter Omstændighederne med Rimelighed lader sig sikre gennem Lovbestemmelser, idet man iøvrigt ikke undlader at fremhæve, at den egentlige Garanti for Foreningens Soliditet selvfølgelig dog altid vil være at søge i den Rensdygighed og Forsigtighed, hvormed den ledes.

Navnlig har den Anskuelse gjort sig gældende i Udvalget, at den væsentlige For-